

Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

—◆—◆—◆—

Wat nuttigheid is het, mijne Broeders! indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft en hij heeft de werken niet? kan dat geloof hem zalig maken? Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u tot hen zoude zeggen: gaat heen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddruftheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? Alzoo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Jak. 2 : 14. 15. 16. 17.

No. 20.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 October.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

Schets van Utah en het Mormonisme.

vervolg van blz. 293.

De dageraad eener nieuw tijdperk brak voor Utah aan, een tijdperk van stoom en electriciteit, over het geheele grondgebied werden telegraaflijnen gemaakt, in verschillende richtingen spoorlijnen aangelegd, de kanalen van handel uitgebreid en vermenigvuldigd. In al deze ondernemingen was Brigham Young de leidende geest en het uitstekende figuur. De Deseret Telegraaflijn, welke door de Mormonen onder zijn directie gebouwd werd, ging de komst van de Pacific Spoorlijn twee en een half jaar vooraf. Deze periode zag de intrede van de Mammout der zaken, namelijk, Zion's Co-operatieve Handels Institutie. Dit werd door den Mormoonsche leider georganiseerd, om het handelsbelang van het volk te consolideeren en te vereenigen. Het was eveneens getuige van de heropening der mijnen, welke, door Generaal P. E. Connor en andere niet Mormonen ondekt waren, en in 1863-4 door gebrek aan kapitaal gesloten werden. Keurmolens en smelters opgericht, erts en ongemunt metaal verzonden, en, Utah altijd met de wan der landbouw bezig zijnde, bracht zichzelf op de voorgrond als eene groote mijn republiek. Met de inkomst van de niet-Mormoonsche bevolking, als een gevolg dezer vooruitgang, kwam de Organisatie van wedijverende politieke partijen, de eerste die Utah kende, op lijnen, evenwijdig met godsdienstige en andere geschillen, tusschen Mormonen en niet Mormonen. De Salt Lake Herald en Salt Lake Tribune beide groote nienwsbladen, de eerste onafhankelijk, de laatste onder de naam van Anti-Mormoon, kwamen in aanzien als opvolgers van de andere journalistische mededingers

van de Deseret News; en de niet-Mormoonsche kerken van welke er van af den beginne weinige geweest waren, werden toen zeer vlug vermenigvuldigd. Alhoewel het Mormonisme tegen deze machtige agenten te strijden had, welke eendrachtiglijken werkende waren om het te ontbinden, ging het toch voort het hare te bewaren. Te midden van al deze veranderingen welke aldus werden ingebracht, stierf Brigham Young de stichter van Utah, te Salt Lake City, op den 29ste Augustus 1877.

In 1862 had het congres wetten gemaakt over het subject polygamie het veelvoudig huwelijk systeem der heiligen, door Joseph Smith en andere Mormoonsche leiders beoefend te Nauvoo, doch nimmer publiek door de kerk verkondigd als in het jaar 1852. Ook heeft er nooit meer dan twee percent van het Mormoonsche volk het meervoudig huwelijk in practijk gebracht, ofschoon het meerendeel hunner geloofden, dat het een goddelijke instelling was. Mormoonsche polygamie was niets verwant met de polygamie der Turken of andere Oostersche volken der tegenwoordige tijd. Het was de Patriarchale verordening van het huwelijk, 't welk door Abraham, Jakob, Mozes en andere oude eerbiedwaardige personen beoefend werd; en het was een der beginselen van het Evangelie, dat door middel van den Profet Joseph Smith hersteld werd. Het was voor de heiligen eene sleutel tot het celestiale Koninkrijk — de hoogste graad van hemelsche glorie — waar de familiebanden welke op aarde volgens de goddelijke wetten gevormd worden, voortdurend zijn. De anti-polygamie wet, was nog niet bekrachtigd en bleef gedurende twintig jaar een doode letter, en sedert het een inbraak op hunne godsdienst maakte, beschouwde zij het als onconstitutioneel, en menige niet Mormon, insluitende de hooge raadslieden, deelde in hetzelfde inzicht. In Januari 1879 werd het door de hooge raad der Vereenigde Staten als constitutioneel beschouwd, een proefzaak — dat van de Vereenigde Staten tegen George Reynolds — onderworpen zijnde teneinde een besluit voort te brengen over het onderwerp der rechtbank van Augustus.

In Maart, 1882, herhaalde het Congres de zoogenaamde Edmundswet, onder welke in Utah, Idaho en Arizona en andere plaatsen waar de heiligen woonden, eene anti-polygamie kruistocht werd ingevoerd. De Edmundswet, gelijk aan de voorgaande, maakte het huwelijken van meer vrouwen strafbaar door boete en gevangening. Zij ging verder dan de statute van 1862 en dat niet alleen in zwaardere straffen voor de overtreders, maar maakte ook diegenen als onwettige samenleving strafbaar, wanneer zij slechts een meervoudige vrouw als de hunne erkende, en werd door de Staatsraad als de daad bestraft. Gedurende de voortgang der kruistocht in Maart, 1887, was de Edmunds handeling een bijvoegsel aan de Edmunds-Tuckerwet, onder welke de grootste eigendommen der Mormoonsche kerk, aan het gouvernement vervallen en verbeurt waren. Aangaande het lijden 't welk toen in die moeielijke tijd over Utah's burgers kwam, is er niemand welke daarover wenscht te spreken. Van 1884 tot 1890 werd Utah's grondgebied

als met een scherptandig egge getijsterd, en het bracht de kerk tot het weenen van bittere en bloedige tranen. Benden van afgevaardigde politie, werden op de hulpeloze gemeente los gezonden, en zochten hunne slachtoffers als speurhonden. Mannen en vrouwen werden tot het uiterste gefolterd. Een man — een Mormoonsch burger van hoog aanzien — werd door een overijverige beambte geschoten en gedood, die, verdicht en als menschenlacher voor 't gerecht gebracht en vrijgesproken werd. Teedere vrouwen welke (meest al 's nachts) hun arrest ontvloden, stierven van smart, bedrijging en uitputting, of leden zeer aan toegebrachte pijnen welke zij nimmer te boven kwamen. De schatkist der gemeenteraad was tot overloopen toe vol van de boete welke zij bij de polygamiegevallen gecollecteerd hadden, en de gevangenis was vol van veroordeelden voor des gewetenszaak. Bijna een duizend schuldverklaringen onder de anti-polygamie-statuten getuigen aangaande de zware kruistocht en de ernstigheid van het Mormoonsche volk in hunne zware beproeving van hunne rechtschapenheid. Ternauwernoods een man en niet eene vrouw — want de vrouwen en kinderen werden eveneens gevangen genomen — verzwakte in hun geloof onder de vreeselijke druk, welke zij onder de ijzeren hand door de locale vertegenwoordigers van het gouvernement te dragen hadden, welke bevrijding van de vervolging wenschte te koopen door een „belofte te zullen gehoorzamen.” Onder degenen welke naar de gevangenis gevoerd werden, liever, dan valsch tegen hunne overtuigen te zijn, en een beginsel hunner geloof te herroepen, waren Lorenzo Snow, George Q. Cannon en Francis M. Lyman, drie Apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Honderden andere Ouderlingen — waaronder de meest geachte in de gemeente — werden voor de zelfde zaak gevangen genomen en beboet; en bijna al de leiders der Kerk werden in ballingschap gebracht. De nederzettingen der heiligen in Mexico en Canada werden gedurende die moeilijke tijd zeer gesterkt, door het emigreeren van Utah en Arizona. President John Taylor, die Brigham Young als hoofd der Kerk was opgevolgd, stierf in ballingschap, den 25ste Juli, 1887, als slachtoffer der kruistocht en als een martelaar voor zijne Godsdienstige overtuigen.

President Wilford Woodruff komende in kracht als zijn opvolger, kreeg in September 1890 de Manifestatie, tot de staking van het uitoefenen van het veelvoudig huwelijk. Het volk werd door hun leider medegeedeeld, dat de Heere de opofferingen had aangenomen, en Hij verlangde nu dat zij zich aan de wetten van het land zouden onderwerpen. Zij gehoorzaamden. Er volgde een tijd van goede gevoelens. Mormonen en niet Mormonen gingen met elkander om in onderlinge en politieke bezigheden en waren vriendschappelijker als ooit tevoren. Locale politieke richtingen waarover men lang en bitter gevochten had, werd teniet gedaan, en de burgers in 'talgemeen, achteloos van het verleden voor oordeel en wettiging, verdeelde zich in de twee nationale richtingen, als Democraaten en Republiekeinen. Presidenten Harriison en

Cleveland in achtereenvolgende proclamaties, pardonneerden al de polygamisten en de Mormoonsche Kerkelijke eigendommen welke onderhandeling der Edmunds-Tucker-Wet verbeurt verklaard waren, en werden in een onderhandeling van het Congres aan den rechte eigenaar terug geschonken. Utah, welke sedert 1850 nog steeds een Territorie was, werd op den 4 den Januari 1896 tot Staat verheven en onder de Unie der Staten gerekend.

Op den 13de September 1898, elf dagen na den dood van Wilford Woodruff, werd Lorenzo Snow zijn opvolger, en geroepen als President, Profeet, Ziener Openbaarder. Ofschoon reeds vijfentachtig jaar oud, doch ongekreukt van verstand en lichaam nam hij den helm der kerk en bestuurde die met eene gestadige en krachtige hand. Een van natuure financier zijnde, waren zijne eerste handelingen grootendeels van een financieel karakter, ten-einde de kerk te verlossen van het zware juk waaronder zij gebukt had gegaan, sedert de financiën verminkt waren door de verbeurtverklaring harer eigendommen onder de Edmunds-Tucker-Wet. President Snow was eveneens een man van geestelijke leeringen, literatuur smaak en poëtisch temperement en bezat tot een zeer groote mate de liefde en vertrouwen van het volk. Zijne twee raadgevers in het Presidentschap der Kerk waren George Q. Cannon en Joseph T. Smith beide, zeer bekwame en onderscheidene mannen.

De vooruitzichten voor het Mormonisme waren nu beter dan ooit te voren. Hare aanhangers in de gansche wereld zijn in getal van driehonderdduizend zielen, waarvan de meesten in de „Ring van Zion,” zijn veertig in getal, bevinden zich in de Rotsgebergten van Canada te Mexico. Er zijn vijftien buitenlandsche zendingen, omvattende bijna alle landen der wereld. De organisatie der Mormoonsche kerk is erkend als de meest effectieve en complete in haar bestaan en overtreft zelfs de groote Roomsche Katholieke Kerk. Zonder er op in te treden om de kleinste bijzonderheden te beschrijven, laat het genoeg zijn te zeggen dat aan het hoofd der Kerk zijn drie Hooge Priesters, vormende het eerste Presidentschap, en de daarop volgende outoriteiten, zijn de twaalf Apostelen, dan volgen de eerste zeven Presidenten der Zeventigers, den Patriarch en de presideerende Bisschoppen — de laatstgenoemde Hooge Priesters zijn aangesteld om onder directie van het eerste Presidentschap, de tijdelijke dingen der kerk te besturen. Elke divisie welke een ring wordt genoemd, heeft drie Hooge Priesters welke er over presideeren, en die met een Hooge Raad van twaalf leden, voor de zaken dier Ring zorgen, staande onder toezicht der algemeene outoriteiten. Een Ring — welke op het grondgebied eerder en gewoonlijk Graafschap genoemd wordt — is in wijken verdeeld, en elk wijk heeft een Bisschop met twee Raadgevers, het Bisdom genaamd, waaronder, Priesters Leeraars, en Diakenen zijn, behoorende tot het Aaronische Priesterschap, want Hooge Priesters, Zeventigers en Ouderlingen zijn personen in het Melchizedeksche Priesterschap. De Hooge raad is het hoogere

gerecht der kerk, en het Bisdóm het lagere. De zwaarste straf welke in deze gerechten wordt toegepast, is de excommunicatie. Na een zeer nuttig en een leven vol toewijding en opoffering, werd Prest. Lorenzo Snow, na eene korte ongesteldheid door den dood weggerukt. Zijne eerste raadgever George Q. Cannon, een zeer eerbiedwaardig en ijverig man, was hem juist een half jaar voortgegaan. Alhoewel het verdriet over het verlies dezer leiders over 'talgemeen groot was, zoo was de gemeente toch niet aan hun lot overgelaten, en daar dit machtige werk der laatste dagen in de hand des Heeren is, die het zelve heeft opgericht, zoo gaf Hij ons wederom andere leiders. Het tegenwoordige Presidentschap bestaat uit Joseph F. Smith President. John. R. Winder eerste, en Anthon H. Lund als zijn tweede Raadgever. De twaalf Apostelen zijn als volgt. Brigham Young, Francis M. Lyman, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John. W. Taylor, Marriner W. Merrill, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot, Hyrum M. Smith.

Utah heeft vijftien Gouverneurs gehad, waarvan twee Mormoonsche en allen behalve één door de President der Vereenigde Staten aangesteld. Deze eenigste uitzondering is de tegenwoordige Gouverneur Wells en is de eerste Mormoonsche gezagvoerder sedert Gouverneur Young. Hij werd in November, 1895 gekozen, en in Januari, 1896 ingehuldigd. De andere Staatsbeambten zijn ongeveer gelijkelijk onder de twee klassen der bevolking verdeeld. De bevolking der Staat is altijd meerendeels Mormonen geweest.

Onder de vele interresante plaatsen in de hoofdstad van het Mormonisme, zijn de Tempel, de Tabernakel, het Leeuwen- en Bijenkorf Huis, het Guardo Huis, de Arends Poort en het Theater, allen door President Brigham Young ontworpen, en allen met uitzondering van den Tempel gedurende zijn leven voltooid. De Tempelbouw - dit was de zesde - begon in April 1853 en werd in April 1893 voltooid en ingewijd. De Tabernakel heeft een ruimte groot genoeg voor tienduizend personen, en is voorzien van een der grootste en beste orgels der wereld. Het Tabernakelkoor, een fameuze vereeniging van zangers en zangeressen, won in een zangwedstrijd op de wereldtentoonstelling in 1893 te Chicago, de tweede prijs. Het Leeuwen- en Bijenkorfhuis waren de woonplaatsen van Brigham Young en de Arends poort staat op de plaats waar hij eens bij zijne intocht zijn voet neerzette en zijn werk en de voltooiing derzelve aanschouwde. Het Theater, door hem in 1861-62 opgericht om zijn volk *zedelijk* en goed amusement te verschaffen, bezit een der beste auditoriums van Amerika. Onder de merkwaardige voorwerpen zijn de vergaderzaal, het Stads- en Graafschapsgebouw, het Zoutmeerpaviljoen, de Garfield Badinrichting het fort Douglas, het Pionniermonument, en ten laatste, maar niet het minste, het graf van Brigham Young. Het fort Douglas a n den heuvel, ten oosten der stad, werd gebouwd door Generaal P. E. Connor, die in October 1862 de aanvoerder van de Californle en Nevada-vrijwilligers was. Het Zoutmeerpaviljoen aan de kust

van het meer. in 1893 door Mormoonsch kapitaal opgericht, is een keurstuk in bouwkunst en zonder twijfel het fraaiste badpaviljoen der wereld. Eene nieuwe onderneming, juist zoo aantrekkelijk als uniek, is het Zoutpaleis, dat verleden jaar voltooid werd. Het wordt hoofdzakelijk voor expositioneele doeleinden gebezigd en werd door de vereenigde pogingen van de Salt Lake City voorspoedige burgers, verworven. Behalve deze, heeft Utah vele andere merkwaardige gebouwen, zulke als de Staats-Universiteit te Salt Lake City, de Landbouwschool en de Brigham Young College te Logan, de Brigham Young Academie te Provo, de St. George, Logan en Manti Tempels, en de vele schoone school- en kerkgebouwen, welke in elke richting de landschappen versieren, Het vrije schoolsysteem van Salt Lake City, is een der beste in het verre westen. Utah met haar wondervolle klimaat en onbepaalde plaatsen van aantrekkelijkheden, offert de grootste gelegenheid voor kapitaalzoekende geldbeleggingen en voor menschen, welke een tehuis zoeken.

Jezus Christus: De openbaring van God.

door B. H. ROBERTS.

Een redevoering gehouden in de Tabernakel te Ogden, Utah op Dinsdagavond den 22ste April 1902 onder leiding der Onderlinge Ontwikkelings-Vereeniging van den Weber ring.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus dien Gij gezonden hebt. (Joh. XVII : 3.)

Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtigen kennen; en wij zijn in den waarachtigen, namelijk in zijnen Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige leven. (1 Joh. V : 20.)

Er wordt in toegestemd dat het voornaamste doel der zending van den Heere Jezus Christus was om het menschdom te verlossen, en de zaligmaker der wereld te zijn. Daar hebben wij de bevestiging der Schriftuur voor. Het werd in de woorden die God in Eden tot de „slang” sprak, zinnebeeldig voorspeld, de Heere Jezus in zin hebbende:

En ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw, en tusschen u zaad en tusschen haar zaad: datzelve zal u den kop vermorselen, en gij zult het de verzenen vermorselen. (Gen. III · 15.)

Overgaande tot het Nieuwe Testament, lezen wij:

Want alzóó lief heeft God de wereld gehad, dat hij zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een iegelijk die in hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft zijnen Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordeelen zoude, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. (Joh. III : 16, 17.)

Ik herhaal het voornaamste doel der zending van Christus was, om de zaligmaker der wereld te worden. Maar daar wordt in de schriftuur nog over een ander doel betreffende de zending van den Heere Jezus gesproken. Tot een der oude profeten in

Israël werdt dit gezegd: „Zie, eene maagd zal zwanger worden, en zij zal eenen zoon baren, en zijnen naam Immanuel heeten;” *) „hetwelk is”, zegt Mattheus in zijn Evangelie, „overgezet zijnde, God met ons”. †)

Daar is nog een andere schriftuur plaats die hiermede in verband staat op den welken ik uwe aandacht wensch te vestigen: zij luidt als volgt:

En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vleesch, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de Heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid. (I Tim. III : 16.)

Dat deze aanhaling rechtstreeksche betrekking heeft op den Heere Jezus Christus kan niemand betwijfelen; want op niemand anders zijn deze woorden van toepassing, zoodat Jezus Christus, volgens de verklaring van Paulus is, God, „geopenbaard in het vleesch”.

Met deze beknopte schriftuurlijke inleiding tot het onderwerp, en met de klaarblijkelijke stelling voor u dat Jezus Christus God is, en daarenboven is God geopenbaard in het vleesch, wensch ik uwe aandacht te vestigen op de denkbeelden betreffende de Godheid, die tijdens de komst van Christus onder de menschen kinderen de overhand hadden; en dit doe ik om u aan te toonen dat er gewisselijk een groote noodzakelijkheid bestond dat er eene openbaring van God gegeven werd, want den mensch kon Hem niet, noch waren zij bij nasporing bekwaam geweest Hem uit te vinden. De mensch was zonder de kennis van God, toen het God behaagde zichzelf aan hem te openbaren door Zijn eeniggeboren Zoon, Jezus, de Christus.

In de eerste plaats verwijs ik u naar India en Egypte. In deze twee landen had wat algemeen de leer van het Pantheïsme genoemd wordt, de overhand. Nu begrijp ik wel dat dit woord eerder vermengde, dan op zichzelf staande, denkbeelden aan u voorstelt, en eenigszins verklaring van noode heeft. Het Pantheïsme over het algemeen genomen, is van tweeërlei aard: Ten eerste, het Pantheïsme, dat beweert dat de geheele natuur in eene zelfstandigheid, één wezen wegzinkt en dan besluit dat die eene zelfstandigheid, God is. Deze soort van het Pantheïsme is de zuiverste Monisme — namelijk, de een zelfstandigheid theorie; en wordt bij sommige onzer wijsgeeren aangehaald, als de zuiverste Theïsme — d.w.z. geloof in een God. Inderdaad, het Pantheïsme, van deze zijde beschouwd, wordt op neergezien als een soort van overdreven Theïsme, want het beschouwd „God” als de eenigste zelfstandigheid, waarvan het stoffelijk heelal en den mensch slechts zeer veranderlijke openbaringen zijn. Het is eene vorm van het Pantheïsme hetwelk de geest en stoffen, het eindige en oneindige, vereenzelvigt, en hen slechts als openbaringen van een algemeen

*) Jesaja VII : 14.

†) Matth. I : 23.

wezen voorstelt; maar nochtans de persoonlijkheid, bij hetwelk ik bedoel het eigenlijk bestaan van God, ontken. Dit was en is nog steeds het algemeen geloof van vele millioenen in India. Het Pantheïsme hetwelk de eene zelfstandigheid in al de verscheidenheid van voorwerpen die wij in de natuur zien verspreid, is het tweede soort van het Pantheïsme zoo even naar verwezen, en beschouwt die verschillende deelen als God, of liever gezegd, God verspreid in de natuur. Dit leidt tot de grofste soort van afgodendienst, gelijk het geval was in Egypte tijdens het tijdperk waarover ik spreek. Onder deze vorm van het Pantheïsme vereerde den mensch verschillende voorwerpen in de natuur: b.v. de zon, maan en sterren, en inderdaad iets en alles hetwelk aan hun verstand eenige hoedanigheid, macht of eigenschap van den Godheid voorstelde. Zulks was het Pantheïsme van Egypte en leidde tot de afschuwelijke en walgelijke afgodendienst van dat land.

Wend nu uwe aandacht ten noorden van India en houd eens rekening met die groote massa van ons ras, hetwelk China bewoont en gij zult er vinden, volgens de bewering van Max Muller:

Een kleurlooze en ondicterlijke godsdienst; een godsdienst waarvan wij het bijna wagen zouden het eenlettergrepig te noemen, bestaande in de aanbidding van een leger van op zichzelf staande geesten, voorstellende het uitspansel, de zon, onweder en bliksem, bergen en rivieren; den een naast den ander staande zonder eenige onderlinge aantrekkelijkheid, zonder eenig hooger beginsel om hen te zamen te houden. Daarenboven vinden wij in China de aanbidding van voorvaderlijke geesten, de geesten der voorafgeganen, dewelke verondersteld worden eenige kennis van menschelijke zaken te hebben behouden en bijzondere krachten bezitten dewelke zij voor goed of kwaad kunnen uitoefenen. Deze tweeledige vereering van menschelijke en natuurlijke geesten maakte de oude en populaire godsdienst van China uit, en is voortblijven leven tot den huidige dag, tenminste onder de laagere graad der maatschappij, alhoewel er zich boven verheft een meer verhevene rang van een half godsdienstige en half wijsgeerig geloof, een geloof in twee hogere Machten, hetwelk in de taal der wijsbegeerte, Vorm en Stoffen heeten mag, in de taal der zedenkunde, Goed en Kwaad, doch hetwelk in de oorspronkelijke taal der godsdienst en godenleer als Hemel en Aarde voorgesteld wordt. *)

(Wordt vervolgd.)

Science of Religion (Muller) p 61, 62.

Aphorismen.

Om een goede burger te zijn moet een man eerst een goede broodwinner, een goed echtgenoot, een goede vader zijn; en ik hoop, de vader van vele, gezonde kinderen — juist als eene vrouw's eerste plicht is eene goede huisvrouw en moeder te zijn.

THEODORE ROOSEVELT.

Die Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Afscheidsgroot.

Eenige dagen geleden ontving ik van Pres. Francis M. Lyman het ontslag van mijne werkzaamheden in deze zending. De tijd dus aangebrolen zijnde om van mijne geliefde medearbeiders en broeders en zusters in het Evangelie alhier te scheiden, zoo neem ik nu de gelegenheid om U allen eenige woorden van hartelijk vaarwel en aanmoediging toe te roepen.

Den 2^{den} September 1899, verliet ik mijne geliefden in Zion om de roeping als zending te vervullen. In deze zending aangekomen zijnde meer dan drie jaar geleden werd mij de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen. Na ongeveer tien maanden aldaar werkzaam geweest te zijn werd ik aangesteld tot deze roeping; en moest dan ook nog een vreemde taal leeren. Door de rijke zegeningen des Heeren en tengevolge uwer vereenigde on'ersteuning ben ik in staat gesteld om de zaken van het werk te besturen. Deze zending is inderdaad de gelukkigste tijd van mijn leven geweest. Ofschoon er somwijlen donkere uren en beproevingen voor mij geweest zijn, gelijk als voor allen, nochtans door uw geloof en gebeden gevoel ik dat ik rijkelijk gezegend ben. De banden van liefde voor diegenen welke het heilig verbond met den Heere gesloten hebben is even zoo sterk, en de scheiding even zoo moeielijk, als van eigen bloedverwanten. Voor de liefde, vriendelijkheid en gastvrijheid door u allen aan mij betoond, ben ik ten hoogsten dankbaar. Ik zal nimmer vergeten de aangename tijden welke ik in uw midden doorgebracht heb. Mijn wensch en bede is dat God zal U allen voor Uwe goedheid vergelden.

Aan U, mijne geliefde broeders en zusters in het Evangelie beken ik mijne erkentelijkheid voor uwe getrouwe bijstand in woord en daad. Ik hoop dat uwe standvastigheid en naarstigheid in dit verbond nimmer zal verminderen maar, integendeel, dat gij immer meer en meer de leiding des Heiligen Geestes zult hebben. Ik hoop van de Heiligen dezer Zending immer te hooren dat gij vooruitgang en ontwikkeling in het verbond zult maken. Herinnert dat opoffering en stipte gehoorzaamheid aan elke plicht in het Evangelie brengt de goedkeuring en zegeningen des Heeren. Om in dit verbond te kunnen volharden wordt het van U vereischt dat gij rein, kuisch en oprecht zult leven. De verantwoordelijkheid rust eveneens op U om niet alleen uwe geslachtsregisters op te zoeken voor het heilige tempel-werk, maar zoowel aan alle verwanten en vrienden de herstelling van het Evangelie te verkondigen.

Voor U, mijne waarde medearbeiders, is het mijn innige wensch dat elke verlangde zegen de uwe zal zijn. Door uwe onvermoeide, opofferende inspanningen is het werk voorspoedig vooruitgegaan. Moge de Heere U allen rijkelijk zegenen opdat uwe verdere werkzaamheden met veel voorspoed en succes bekrond zullen worden, en dat gij allen in eenheid bewaard mogen blijven.

Om mijn op te volgen, is geroepen Ouderling Willard T. Cannon, reeds voor eenige maanden werkzaam in de zending. Ik bespreek voor hem dezelfde getrouwe bijstand en ondersteuning welke gij mij betoond hebt. Onder zijn bekwaam bestuur en tengevolge de gunsten des Heeren zal dit werk, ongetwijfeld, goede vooruitgang maken. Opdat orde en eenheid mag heerschen is het noodig dat een iegelijk in zijne roeping getrouwelijk ondersteund wordt. Laten wij ook de machten en overheden des lands en onze gebeden niet vergeten, en de wetten onderdanig zijn, gelijk wij streven goede burgers in het Koninkrijk Gods te zijn.

Laten wij niet vergeten dat door de aanneming van het Evangelie, wij de ernstige belofte gemaakt hebben om Christus in alles na te volgen. Hij heeft aan allen het voorbeeld van volkomene gehoorzaamheid aan den wil Zijns Vaders bewezen. Om Zijne discipelen te zijn moeten wij Hem boven alles liefhebben. „Die zijn kruis niet op zich neemt, en mij navolgt, is mijns niet waardig”. Laten wij dan met bereidwilligheid Zijn juk op ons nemen, met het besluit om te volharden, en dus zaligheid en verhooging in Zijn Koninkrijk te bereiken werelden zonder einde.

SYLVESTER Q. CANNON.

Vaarwel.

Snel dan op arendsvleuglen vliegt de onvermoeide tijd
Ylins voort: zóó maakt men kennis en zóó wordt vaarwel gezeld.
Laat men zijn gedachten dwalen over dat wat is geschied,
Veelal wordt er dan geroepen: Wat! zoolang? 'k begrijp het niet!
Een geruimen tijd geleden, langer dan drie jaar nu,
ESTapte aan Hollandsch wal als zendeling President Sylvester Q.,
TOen nog niet het Hoofd der Zending, want dit werd hij later pas —
En dit ligt nog in 't geheugen of 't de dag van gist'ren was.
Raad, vermaning, wijze lessen gevende, en immer van
Qwaliteit en eveneens de quantiteit zoo best als 't kan,
Ontroleerde hij de zaken van het Neêrlands Zendingsveld,
Van het hoofd waarvan hij ruim een tweetal jaren was gesteld.
Nimmer zullen wij vergeten den geliefden President,
NNeen! hij blijft in de gedachten van een ieder die hem kent;
Onze beste zegenwenschen zullen met hem medegaan
Naar het land waar weder temp'len voor den dienst des Heeren staan.

IEMKE KOOLJMAN.

Aan de Zendingen en Heiligen der Nederlandsch-Belgische Zending.

Geroepen zijnde om over genoemde zending te presideeren, gevoel ik gedrongen om mijne gevoelens, door middel van *De Ster* in 't kort bekend te maken.

In het aannemen dezer positie doe ik zulks met het besef van de groote verantwoordelijkheden der zelve, en draag de wetenschap, dat het nederigheid en gebed vereischt. Wij zijn in een groot werk geïngageerd. Het Evangelie is hersteld in haar volheid, en wij kunnen allen getuigen dat zoo wij overeenkomstig hare beginselen leven, dat er groote zegeningen door verkregen kunnen worden. Alles wat er toe behoort is veredelend; en zoo wij een rein leven leiden, onszelven plaatsende onder elk beginsel dat geopenbaard is, zijn wij zeker om vooruit tegaan, en onze getuigenissen zullen vermeerderen.

Na een zending van drie jaar in getrouwe arbeid, is President Sylvester Q. Cannon eervol ontslagen om weder huiswaarts te keeren. Onder zijne bediening is de zending zeer vooruit gegaan en de zegeningen des Heeren zijn in zeer groote mate gemanifesteerd geworden. Met het innemen der positie als zijne opvolger, doe ik zulks met een gevoel van zwakheid, want ik besef meer dan ooit te voren dat wij ons werk, zonder de hulp des Heeren niet op de gewenschte wijze kunnen volbrengen. Daarom gevoel ik U allen te vragen, dat de gebeden van een iegelijk ten voordeele van het werk des Heeren mogen opstijgen, zoodat de Geest des Heeren over dit volk zal worden uitgestort en het in staat zal zijn om het Evangelie te ontvangen.

De Heiligen zijn geluk te wenschen voor de ondersteuning der zendingen in het verleden verleend hebben, want zij zullen hun zegen daarvoor ontvangen. Aan mijne mede-arbeiders gevoel ik de zelfde ondersteuning te vragen welke gij aan mijn voorganger schonk, opdat wij zoo het mogelijk is in de toekomst meer vereenigd en meer verknocht aan dit groote werk mogen zijn, dan in het verleden. Dat wij een exempel van gerechtigheid, en toewijding tot elke plicht mogen zetten.

Moge de Heere Prest. Cannon zegenen, dat hij een veilige terugreis zal hebben, en dat Hij zegene allen die strevende zijn, om Zijn werk hier op aarde te bevorderen. Laat ons standvastig voorwaarts streven, met een ernstig besluit om den wil des Heeren te volbrengen. Laten wij onszelven in een positie plaatsen zoodat wij van Zijnen Geest kunnen ontvangen, welke ons altijd kan leiden. Ik hoop en bidt dat wij allen zulks mogen doen en getrouw blijven tot het einde.

WILLARD T. CANNON.

Moderne Openbaring.

(*Vervolg van bldz. 286.*)

Wat is openbaring anders dan de ontdekking van nieuwe waarheden door Hem, die de fontein van alle waarheid is? Te zeggen dat er geen behoefte aan nieuwe openbaring is, staat gelijk aan te zeggen, dat er geen behoefte aan nieuwe waarheid is — eene belachelijke bewering. Wij zouden dan juist zoo goed kunnen zeggen, dat de openbaringen welke Abraham ontving, voor al de Profeten voldoende waren; dat de openbaringen welke aan Enoch gegeven werden voldoende voor Noach waren, wiens zending het was om de Ark te bouwen en het volk tot bekeering te roepen; of dat de woorden welke tot Mozes gesproken werden voor altijd voldoende waren en dat, hetgeen Abraham ontving voor altijd voor zijn kinderen uitvoerig was. Maar zoo is het niet. Niettegenstaande Abraham met groote belofte begunstigd werd, zoo werd het woord des Heeren aan zijn zoon Isaäk niet onthouden, noch aan zijn kleinzoon Jacob. Waarom? Omdat zij bij het woord dat de Heer tot hunnen Vader gesproken had, hunne zendingen niet konden volbrengen. En hoe kon de Vader der getrouwen, bij de onder-richtingen welke aan Noach gegeven werden volbracht hebben? Voor welk persoonlijk nut waren de openbaringen welke eertijds tot de Patriarchen en Profeten gegeven waren, voor Balaam of Paulus? 't Is waar, zij hadden hun nut als historische waarheden of lessen, maar voor hen persoonlijk waren zij niet voldoende. Zoo hebben wij tegenwoordigen behoefte, o zoo'n groote behoefte! aan voortdurende openbaring, zoo dat wij persoonlijk op eene gewenschte wijze voor onze Vader onze zendingen kunnen volbrengen, dat wij onze zaligheid beter kunnen uitwerken; en dat wij eveneens Zijnen wil aangaande Zijn Kerk mogen weten, Zijn volk en Zijne doeleinden aangaande de natiën. Dit zijn eenige van de duizende behoeftens welke er voor openbaring bestaan.

Ook verklaart den Salt Lakesche predikant, dat openbaringen „onbestaanbaar bij het algemeene karakter van het Christendom zijn”. Indien dit de waarheid is, dan is het om dat het Christendom zelf onbestaanbaar geworden is door van God af te wijken, en door de verdeeling tegen zich zelf zoodat het zoogenaamde Christendom niet onder Zijn volk of Zijn Kerk gerekend kan worden, vanwege de afval, verloochening, en verwerping van Hem. Indien de zoogenaamde Christenen de ware Kerk van God was en niet een menigte verwarde secten, dan zou geen een redelijk mensch denken, dat het voor het hoofd der kerk onbestaanbaar was om openbaringen te ontvangen, zoodat hij in staat zou zijn om Gods Kerk te leiden, noch zou hij denken dat het onbestaanbaar was, dat elk lid der kerk, ten voordeele van hem zelf en zijne zaken openbaringen ontving; en het zou hem de kennis verschaffen dat, het woord des Heeren dat aan het hoofd der kerk gegeven wordt, de waarheid is. De een zou met den andere niet strijden. Er zou

eene algemeene eenheid zijn, geïnspireerd door de openbaringen van het Grootte Hoofd der Kerk, de fontein der waarheid, welke eenmaal zeide, „Zoo gij niet één zijt, zoo zijt gij van Mij niet.” Zulk eene conditie behoefde geene bezoldigde predikanten; de eene man zou juist zoo nuttig zijn als den andere, om te leeren, te getuigen en te vermanen, en omdat zij door ééne geest geïnspireerd worden konden zij elkander opbouwen. Neen; openbaring, algemeen en persoonlijk, is voor het ware Christendom niet onbestaanbaar; integendeel is het zeer gewenscht om ware Christenen in één groot geheel te vereenigen, met Christus aan 't hoofd.

In antwoord tot de bewering „dat er geen voldoende bewijs bestaat dat er sedert de dagen der Apostelen direkte openbaringen geweest zijn” is het alleen genoeg te zeggen, dat er juist zulke goede bewijzen zijn dat Joseph Smith bezoeken van hemelsche wezens ontvangen heeft als dat Abraham, Mozes of Enoch God hebben gezien. Er zijn menschen welke de plechtige verklaring gemaakt hebben dat zij ooggetuigen zijn geweest van het bezoek van engelen, en, daarenboven de vruchten van de openbaringen van Joseph de Profet, in de oprichting van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen — het grootsche en wondervolle werk — zijn in zichzelf bewijzen genoeg om de waarheid te demonstreeren van hetgeen hij verkondigd heeft, namelijk: dat hij door hemelsche wezens bezocht was, den Vader en den Zoon.

Nu, aangaande de nuttigheid van moderne openbaringen, dat is hierboven aangehaald, en de korte behandeling van de noodzakelijkheid er van bewezen; en het is geen bewijs omdat openbaringen in het gerecht niet aangenomen worden, dat zij onnuttig zijn. „Geef den Keizer dat des Keizers is, en Gode wat God's is.” Openbaring welke voor persoonlijke kennis en leiding van een persoon gegeven is, zou niet in 't publiek gegeven worden, noch in zedelijke of godsdienstige gelegenheden, maar omdat het zou kunnen zijn (en in zulke gevallen is het) beschouwd als onjuist voor publiek gebruik, is het geen bewijs dat zulke openbaringen niet tot profijt is tot de persoon voor wien zij bestemd was. Het kan nochtans, terloops gezegd worden, dat de openbaringen waarover de predikanten zoo getroubeleerd zijn, zeer juist schenen te zijn, en bevestigd door het bewijs, van het besluit van het gerecht en de Jury.

Onze getuigenis is dat God leeft, en dat Hij door zijne kracht spreekt tot degenen die Hem zoeken en in Hem gelooven, en op deze wijze Zijnen wil bekend maakt in zaken, welke betrekking hebben niet alleen tot Zijne ware Kerk, maar ook in zaken die op ieder persoon, die Hem zoekt, betrekking hebben.

JOSEPH F. SMITH *in Impr. Era.*

Correspondentie.

Den 20 Sept. 11. ontvingen wij den volgenden brief van de Groningsche Conferentie, ten doel hebbende om de lezers der *Ster* in kennis te brengen hoe en op welke wijze het werk des Heeren in dat gedeelte van Zijnen wijngaard vooruitgaat en bekend gemaakt wordt. De ondergeteekende schreef als volgt:

Er is hier in den laatsten tijd veel werk verricht, en ook hebben wij met 's-Heeren hulp vele vruchten van onzen arbeid gezien. In de laatste maanden zijn er veel gedoopt geworden. Ook hebben wij in den laatsten tijd pogingen gedaan om in de omliggende dorpen te arbeiden. In de maand April 1902, begaven mijne medearbeider en ik, ons naar het dorpje Haren waar wij van huis tot huis onze traktaten verspreidden en aan de menschen onze getuigenissen gaven van het groote werk des Heeren. Wij hebben reeds het genoegen gehad om in dat dorp drie personen te doopen, ook is er nog een familie welke spoedig dezelfde verordening hopen te gehoorzamen. Zoo gaan wij van dorp tot dorp en loopen soms 7 à 8 uren om van het groote werk der laatste dagen, getuigenis te geven.

Op Vrijdag 12 Sept. 11. begaven Ouderling W. A. Koldewijn en mij zelf ons naar het dorpje Noordhorn, alwaar wij gedurende dien dag 192 huizen bezochten om de menschen met het groote plan der zaligheid bekend te maken, en hen uit te noodigen om op Zondag 14 Sept. in de schuur van J. Mekkes, welke voor dat doel gehuurd was, onze vergadering bij te wonen. De vergadering werd ten 5 ure n.m. op genoemde datum geopend door het zingen van Ps. 25. Ouderling Koldewijn sprak het gebed uit, waarna een ander vers werd aangeheven.

Daarna sprak ik tot de vergadering aangaande het Evangelie hetwelk wederom op aarde hersteld was door openbaring, hoede Gemeente van Christus georganiseerd behoort te zijn, dat dit nu wederom het geval was; en dat de zegeningen welke vroeger in de dagen van onzen Heiland op aarde bestonden, ook weer tot ons gekomen waren.

Daarna stond Ouderling Koldewijn op, en sprak met macht over het herstelde Evangelie, en gaf een krachtige getuigenis van de waarheid die wij verkondigen. De vergadering welke twee uren duurde bestond uit tweehonderd toehoorders, die met de grootste aandacht luisterde.

Wij kunnen getuigen dat de Geest des Heeren in ruime mate in ons midden was en dat de Heere onze gebeden had verhoord waarvoor wij Hem innig dankbaar zijn. Na de vergadering kwamen er eenigen voorwaarts om met ons te spreken, waaronder ook een Rijks Veldwachter was, die openhartig bekende dat onze prediking de volkomene waarheid was, en had een begeerte om onzer boeken te lezen. Ook was daar iemand welke voor predikant gestudeerd had. Wij spraken geruime tijd met hem, en bewezen hem dat hij zich op een dwaalspoor bevondt. Zoo gaven wij vele getuigenissen

en verkregen vele vrienden, in 't bijzonder den Rijksveldwachter welke ons getrouw ter zijde stond en zelfs het Evangelie hielp verdedigen.

Wij hopen dat het brood dat op vele wateren gestrooid is, niet verloren zal gaan, maar dat het met de hulp des Heeren, na vele dagen zal terug gevonden worden. Dat er nog velen mogen toegebracht worden tot de gemeente die eenmaal zalig zal worden zijn de wenschen van Uw heilwenshende broeder in Christus.

BERNARD A. DENKERS.

Gezegden van Joseph Smith.

Sektarische priesters roepen van mij uit en vragen: „Waarom is het dat deze babbelaar zoo vele navolgers wint en behoudt?” Ik antwoord: „Het is omdat ik het beginsel bezit van liefde. Alles dat ik de wereld offer is een goed hart en eene goede hand.”

„Zaligheid komt niet zonder openbaring; het is te vergeefs voor eenig mensch zonder dezelve te bedienen. Niemand is een dienaar van Christus zonder een profet te zijn. Niemand kan een dienaar van Jezus Christus zijn tenzij hij de getuigenis van Jezus heeft en dit is de geest der profetie.”

Eenmaal verklaarde hij aangaande de komst van den Zoon des menschen zeggende verder, „het is een verkeerd idee dat de Heiligen al de oordeelen zullen ontwijken, terwijl de goddeloozen lijden; want alle vleesch is onderworpen aan lijden en de rechtvaardigen zullen nauwelijks ontkomen; nochtans vele der Heiligen zullen ontkomen, want de oprechten zullen door het geloof leven; toch vele der rechtvaardige zullen vallen als prooi van krankheid, van pestilentie enz., van wege de zwakheden des vleesches, en nochtans zalig worden in het koninkrijk van God. Zoo is het een onheilig beginsel te zeggen dat die zoodanig overtreden hebben dat zij de prooi van krankheid of dood geworden zijn, want alle vleesch is den dood onderworpen; en de Zaligmaker zegt, „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.”

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Stanley F. Taylor is van zijn arbeid als President der Amsterdamsche Conferentie eervol ontslagen, om den 23ste October per S.S. „Commonwealth” van Liverpool naar Zion te vertrekken.

Ouderling Hendrik De Brij is van zijn presidentschap der Rotterdamsche Conferentie eervol ontslagen, om den 23 October per S.S. „Commonwealth” huiswaarts te keeren.

Ouderling Gerrit Jan Kruitbosch is benoemd tot President der Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Xavier Sager is van zijn arbeid in de Nederlandsch-Belgische zending ontslagen.

Ouderling James W. D. Hurren, is geroepen om over de Amsterdamsche Conferentie te presideeren.

Gemengd Nieuws.

De Kerk bestaat thans uit 50 Ringen met 594 Wijken (Wards) en 22 Zendingen. Van die Ringen zijn er 30 in Utah, 18 in andere Staten der Vereeniging, 1 in Canada en 1 in Mexico. Er zijn 8 Zendingen in de Vereenigde Staten; de anderen zijn in verschillende natien van Europa, Azië en Amerika en op de eilanden der zee.

Om Jezus wille.

Mattheus 19 : 20.

Wie hier om Jezus wille verlaten
Vaders en Moeders, huizen of land,
Ontaangen al wat zij eenmaal bezaten
Honderdvoud weder uit Zijne hand.
Honderde kinderen Vaders en Moeders
Zielen gewonnen voor den Heer,
Eens diepgezonkenen Zusters en Broeders
Door hem gebracht tot Jezus weer.

Ik wil des Heilands volgeling wezen
Spreken alom van zijn liefde en macht,
Dat ook door anderen zijn naam wordt
geprezen.
Hem alle lof en daak zij gebracht,
Wordt ik dan ook gesmaad en geslagen
Om Zijnentwil miskend en gehoond,
Voor Jezus wil ik alles graag dragen
Daar mij Zijn liefde honderdvoud loont.

Moet ik hêt eenzame pad hier betreden,
Kost het mij dikwijls tranen of pijn,
Voert hij naar Golgotha mijne schreden,
Moet angst en smart mijn deel hier
ook zijn.
'k Blijf U vertrouwen, nederig stille,
Steunend op Uw belofte, o, Heer,
Wat ik verliet om Jezus wille
Geeft Hij mij honderdvoudig weer.

Overleden.

Josef Croese, zoonje van Br. A. E. B. en Zr. Antje Croese, geb. Stageman, geb. 9 Juni, 1902 te Elst, ingezegend 9 Sept. 1902 en overleden 19 Sept. 1902.

I N H O U D :

Schets van Utah en het Mormonisme	Blz. 305	Moderne Openbaring	Blz. 316
Jezus Christus: De openbaring van God	" 310	Correspondentie	" 318
Aphorismen	" 312	Gezegden van Joseph Smith	" 319
Afscheidsgroet	" 313	Ontslag en Benoemingen	" 319
Vaarwel	" 314	Gemengd Nieuws	" 320
Aan de Zendingen en Heiligen der Nederlandsch-Belgische Zending	" 315	Om Jezus wille	" 320
		Overleden	" 320

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.